

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 17 de Març de 1928.

NÚM. 19

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2. SEGUN.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Elogi a una beutat

A la senyoreta A. P.

Voldríem que fos possible poguer fer desfilars per aquesta galeria i en una sola vegada a totes les damiselles que en són mereixedores per llur bellesa, però n'hi ha tantes que dubtem si destinant una sola ratlla a cada una d'elles, tindríem espai suficient per elogiar-les a totes. Aixís, doncs, avui una i demà una altra, anirem presentant-les i mentrestant ara va la

I és alta, prima, elegant i té el posat de gran senyora; reposada en els moviments i calmosa en el parlar; no aixeca mai la veu i parla baixet, cosa que plau sempre. A la seva figura plena de magestat, imponent, l'hi escauria una elevada posició en la que haguessin de rétre-li acatament els grans magnats i aleshores els seus llavis desgranarien aquell seu somriure perenne i imperceptible.

Té el cabell castany clar, tirant a ros i lleugerament ondulat; ulls clars en que sembla que s'hi reflexi la llum de la nostra badia incomparable i que també saben somriure com els seus llavis.

És avantguardista en lo que a modes es refereix i sabia portar amb una discreció admirable el pentinat a la «garçon». Ens plavia d'aquella manera, ens plau avui que ja no els hi porta i ens plaurà probablement demà; tant si porta monyo com si llueix trenes; si en els vestits hi porta aplicacions cubistes com futuristes; i és perquè lo que més ens agrada d'aquesta damisella d'avui no és la seva bellesa, que també admirem,

sinó la seva arrogancia, la discreció, la finura, el seu posat de gran senyora, l'elegancia en fi

JOAN MIQUEL HISPEIRU

Marginal

El passeig del Port

Si mai arribeu a Palamós de nit per la banda de Caldes, una de les coses que més vos agradarà és veure des d'el Putxet de la Cadira, l'efecte sorprenent, quasi fantástic, de la nostra vila amb tots els llums encesos. Quin arc més magnífic el de la badia! Sembla una gran ciutat, direu als altres companys de viatge, i després de tornar-la a mirar com volguent esbrinar quin és el llum que té encés per a vosaltres la vostra mare, la promesa o el fill, direu amb orgull: és molt bonic Palamós! I mentres l'auto va corrent, amb els ulls mig clucs, pensareu en el passeig. És infalible! Aquella renglera de llums, com ens atrau! Evocareu la placidesa de les nits d'istiu quan asseguts còmodament en un dels bancs, amb un cel estrellat per regi dossier, amb el sublim cant de la tenora, que entona himnes lo mateix a la grandesa dels boscos empordanesos com retreu la senzilla i eterna història de la pagesa i el pastor; posant en ses notes un no sé qué,

trist i alegre a l'ensem, per música, amb la poesia que, en esperit, vaga per les aigües de la badia exhalant dolços sospirs com de noia enamorada, quan besa suaument les arenes de la platja! Tot, si, tot és capaç de suggerir a l'home més àdust les coses i pensaments de mires més enlairades, en aquestes nits plácides d'un agost, encara que a voltes aquets pensaments que volem eternitzar es trenquin fàcilment; per aixó la lluna s'en riu tot fent l'ullet des de darrera del campanar.

* * *

On millor que al passeig per anar a parar el sol? Percatats d'aquesta veritat acudeix durant el temps del fret, cap allà les dugues, gran gentada, ávida de que Febus desgrani la purpra de sa áurea cabellera sobre llurs cossos sadollant-los de benestar.

Les noies, les simpátiques palamosines, hi acudeixen i amb ses franques rialles causen enveja a les aus que passen xisclant per sobre llurs caparrons. Els enamorats hi acudeixen tots, i per completar el quadro de llum, dónes i ocells, asseguts en un banc uns vellets amb la pipa als llavis, que al veure passar la joventut triomfant s'els hi ompla el cor de joia, però sempre n'hi ha algun que tot girant el cap exclama: «la joventut en la nostra época era millor» Quanta veritat conté alló de: «Qualquier tiempo pasado fué mejor».

* * *

De les verbenes, sardanes i festes que hi tenen lloc no en dic res perquè penso dedicar-hi sengles marginals, en temps oportú, que bé s'ho mereix.

CHARLES TON

Carnet d'un excursionista

SANT JOAN DE LES ABADESES

La pluja de la nit anterior havia netejat, gairebé polit, el cel, que era d'una blavor tan blava que les muntanyes, altes i morades de més lluny, s'hi retallaven com fistonejat capriciós. Les de més aprop, totes cobertes d'una herba petita i espessa, eren d'un vert que la pluja havia com vernissat.

El temps havia refrescat. Per la carretera de Camprodon un aïret fi i tallant com una fulla de navalla feia venir una mica de picor a les orelles i ens feia caminar depressa, amb les mans a la butxaca.

A baix de la carretera el Ter remorejant saltava,

per entre pedruscall, les preses de les fàbriques.

Era l'endemà de la Festa Major i la vila encara dormia. Quan arribàrem a les primeres cases del poble el primer que ens va cridar l'atenció foren uns jardins amb uns bancs de color de carbassa cridaner, al voltant d'una font monumental (?) amb l'estatua equestre de Jofre el Pilós, sense espasa i sense escut i amb una mà alçada com predicant la pau — ell, el gran guerrer — dalt d'una columna de pedra blanca, que ressaltava damunt de les parets patinades pel temps, de l'absis de l'església de St. Pol, com una taca barroera.

Tot just les cases començaven d'obrir les portes i alguna dóna vella, a la qual segurament poc devien haver interessat els balls de la nit anterior, començava a escombrar la vorera.

Als porxos de la plaça les botigues anaven obrint. Al costat de la Casa de la Vila, una tribuna des d'on la cobla havia tocat les sardanes i el ball de les caputxes; amb el vert tot tenyit de vermell de les llustrines mullades que ajudaren a guarnir-la.

Per sota els arbres de la placeta de davant del momentir, l'aire fresc feia respirar amb força i omplia el pit d'una frescor alegre que donava agilitat al cos.

En aquest quadro per si sol tan bonic, va passar fugissera, com una visió, una figura que per uns moments va animar-lo.

Era una noia amb un vestit voleiadís, d'un color alegre. Era de cabell ros i ondulat i una cara blanca i fina, tota riallera amb uns ulls que miraven amb simpatia.

Per poca estona vàrem poguer deleitar-nos la vista en aquest lloc. El tren estava a punt de sortir.

Amb pressa vàrem passar per aquell pont nou atravesant i deixant endarrera el Ter i només poguent donar una lleugera ullada al pont vell, les pedres del qual es reflexaven en les aigües quietes, en aquest lloc, del riu, començaven a ésser daurades pel sol ja bastant alt.

I per aquell camí mal empedrat pujàrem a l'estació.

F. JUANALS I DAGAS //

ES VÉNEN tres cases en front del Matadero. Raó: JOAN REIG, Contractista d'Obres

Aquest número ha estat passat per la censura governativa.

FUTBOLERES

U. E. St. Celoni, 2

Palamós S. C. 2

Amb molt retard començà la partida i la «U. E. Sant Celoni» s'alinea amb vuit jugadors. De bon començament els palamosins es planten davant el marc de Sivina i aquest es llueix rebutjant, amb encert, sengles xuts dels davanters contraris. Passats els cinc primers minuts els propietaris del terreny completen les seves línies i es llencen àrdidament a l'atac, parant en Mayor, un xut fortíssim d'Artal.

L'estat péssim del terreny de joc dificulta als dos equips sovintejant les relliscades. Un fort xut d'Aliu parat molt bé per Sivina. Centre de Ventura, sobre porta i Molla, empalma un xut magnífic que Sivina, desvia a corner. El tira Roger amb justesa, armant-se un bativull de mil dimonis davant la porta dels blau-grana. Sis o set jugadors rellisquen i per un moment ens apar que presenciem un partit de water-polo; finalment Vila II, aclareix.

Una combinació Pagés-Aliu-Molla, que remata Ros, i la pilota dona als peus d'en Vila II; és el primer gol del «Palamós». L'àrbitre concedeix freekick contra els palamosins prop l'àrea de defensa. Artal dispara un xut brunzent i la pilota s'entafura a la xarxa defensiva per Mayor sense que aquest pugui fer res per evitar-ho. I acaba la primera part.

La segona és de domini palamosí que l'àrbitre talla amb ofsides imaginaris. Ros, d'esplèndida capcinada aconseguix el segon gol per als seus i per una indecisió de Vila, el «St. Celoni empata per mitjà de Llavina. Mancaven cinc minuts per acabar-se el partit quan Ros dispara un fort xut rematant una passada de Molla, que havia caigut, i la pilota s'encoloma a la xarxa. L'àrbitre no dona gol alegant injustament un ofside. I s'acaba el partit en mig de fortes protestes del públic, per cert correctíssim, contra l'actuació dissortada de l'àrbitre que ho era l'afecionat Sivina.

Mayor ha actuat bé, fent parades notables. En els gols que li entraren no podia fer-hi res. Dimes, insegur al principi, anà afiançant-se vers el final. Vila, és culpable del segon gol marcat pels de Sant Celoni, però en la resta del partit estigué seguríssim. Jordi, coratjós com sempre, però sense marcar mai el contrari. Gou, regular i Ventura, bé. Pagés, Aliu i Molla, brodaren combinacions força reeixides, però sense matar-s'hi. Ros, retrassat, però oportú en els gols i Roger, també s'ho prengué a la fresca.

KEEPFR

CARICATURES O RETRATS?

Altra palamosí d'importació que també juga al futbol, però en broma. És porter del famós (!) equip «Els Tranquils» i si bé de la seva actuació com a tal no se'n pot fer cap panegíric, té una gran ventatge sobre els demés jugadors, i és que per la seva gran llargària —aproximadament com una pesseta de fil d'embarstar— si mai trenquessin el travessar de la porta podrien posar-li a n'ell i encara en sobraria; i per si aixó fos poc, encara se'n podria treure partit per un altre cantó: en cas de lesionar-se algun jugador del seu bándol, podrien partir-lo a ell per la meitat i ja tindrien l'assumpta resolt.

Com a ballarí és un prodigi; tant l'hi fa ballar el blak-bottom com el xarleston, no cal dir, però, que tot ho balla traduít a l'alemany.

Aques Carnaval passat va obtenir un gran éxit disfressant-se de camarer; llástima fou que la xaqueta li arribés al colze en les mànigues i al cos, quia gràcia! amb prou feines al llombrigo, i el davantal li arribava als genolls.

PIERRE DE ROCHENOIRE

Noticiari

La crisi de l'industria surera segueix en el mateix estat. A La Bisbal els obrers han cursat telegrams al cap del govern interessant dicti mesures encaminades a solucionar-la.

ES VÉENEN tres cases en front del Matadero. Raó: JOAN REIG, Contractista d'Obres

En el Casino «El Port» i «Centre R. Federal» tingueren lloc el diumenge passat, lluïts balls de nit. En la primera de les esmentades societats hi havia la renomada cobla-orquestra «La Principal de La Bisbal, que executà en el saló-café les sardanes: «Melangia», Tarrides; «Somniadora», Saderra i «Tendre col·loqui», Vinyals; quines dugues últimes hagueren d'ésser repetides. Seguidament tingué lloc el ball que resultà molt lluít.

El del Centre era de doble pinyata, una pels joves i una per a les senyorettes, que foren obertes per Narcís Cruanyes la primera i per la senyoreta Maria Egidio la segona; havent obtingut els premis del sorteig, la senyoreta Esperança Planes i Francesc Salarichs.

CORRESPONDENCIA.— F. J. i D.: Gràcies. Com podeu veure es publica en el present número.

A. C. i D.: No fa per casa; ens preocupa tan poc la derivació que pugui tenir aquest match que ni a títol d'anunci i aplicant la tarifa ens interessaria. Es una llástima que no intenteu d'escriure sobre assumptes més substanciosos i per als que opinem que no us manca disposició.

Félix Grau: El guardem en la carpeta esperant torn.
Charles Ton: Encantat. Els originals cauen a la redacció com pluja beneïda i es farà imprescindible, ben aviat, augmentar el número de planes; però ja saps que mentres no es cobreixin les despeses no es pot ni pensar-hi. Has parlat amb els palamosins?

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei acurat - Lloc de reunió dels aimants dels sports

TIP-EMPORIUM. PALAMÓS

CASA DE COMERÇ Baldomer Pellicer

Relotgeria - Optica - Venda i recomposició de tota mena d'ulleres - Graduació de la vista gratis.

Capells * Gorres * Camises * Corbates.

Iglesia, 1

PALAMÓS

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLANOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Moderna Escola de PIANO

Professor R. CASAS

Plan d'estudis de l'Acadèmia Granados de Barcelona.

Nova tècnica del pedal segons el malaguanyat mestre.

Confèrencies de teoria i història de la música.

LLIÇONS PARTICULARS I A DOMICILI

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i suscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Reservat per a la
Tintoreria "LOS MIL COLORES"